

Publicerad 2012-01-05 22:42 av LeeJasmine Livredd

Offra mig, ty jag är blod

Jag är kedjad.

Idag tappade jag
rösten. Försökte
prata,
för att lugna mig,
men knäpptyst.

Blodet
koagulerar. Faller
i klumpar
nedför,
då jag rör mig.

Det lilla jag kan
röra.

Det blir bara varmare och
varmare nu.

Igenom de smutsiga
fönstrena
lyser solen
igenom, på mig.

Något luktar
ruttet nu. Jag tror
att det är
jag.

Solen gör mina kedjor
skållheta, det
bränner

konstant.

Igår såg jag hur en hudbit gled
av min
underarm.
Jag kom att
tänka
på

köttet han
äter. Mört.
Jag undrar om jag
är mör.

När biten träffade marken,
blundade jag.

(Jag visste, att om jag
öppnade ögonen och
fann biten inom räck-
håll, skulle jag inte kunna
hålla mig.)

Flugor.
Jag ser flugor.
De är överallt, jag känner
hur de kryper
i mina sår.
Festar,

lägger ägg.
Förökar sig.
Föds.

Det värsta är nog
hans ögon, när
han

sitter där i andra änden av

rummet, stirrandes
på min kamp.

Han kommer,
tittar, och
går.

Ler, ibland.

Imorgon tror jag att jag
dör.

Bara för att reta honom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LeeJasmine Livredd med Poeter.se id #35169 innehar upphovsrätten